

Spiritická ústřední knihovna.

Sebrané

SPIRITICKÉ MODLITBY

A

„HEPHATA.”

Ukázka

K tisku upravil

KAREL SEZEMSKÝ.

Čtvrté opravené a rozmnožené vydání.

Nákladem K. Sezemského v Nové Pace.
1912.

ÚVOD.

1. „A když bys' se modlil, nebývej jako pokrytci; obyčej zajisté mají ve školách a na růzích ulic stojící modlit se, aby byli viděni od lidí; amen pravím vám, že mají odplatu svou. — Ale ty, když bys' se modlil, vejdi do pokojíka svého a zavra dvěře své, modli se Otci svému, jenž jest ve skrytě; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytě, odplatí tobě zjevně. Modlíce se, nebudte marnomluvní jako pohané; neboť se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost budou vyslyšáni. — Nepřirovnávejte se jim; neboť ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prve než byste ho prosili.“ (Matouš VI. 5—8).

2. „A když se postavíte k modlení, odpouštějte máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hříchy vaše. — Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž jest v nebesích, neodpustí vám hříchů vašich, — Začkoli byste modlíce se prosili, věřte, že vezmete a staně se vám.“ (Marek XI. 25., 26., 24.)

3. **Jak se modlit?** Modlitba jest přední

Tiskem L. A. Riedla v Nové Pace.

povinností člověka, i má jí počínati každý den svého činného života. Modlite se skoro všichni, avšak jak málo jich umějí se modlit! Hospodin nevšímá si prázdných slov, jež jako stroj odříkáváte jedno za druhým, poněvadž konáte to ze zvyku a z povinnosti, i třízí vás to jako každá jiná povinnost.“

„Kresfan, spirita jakéhokoli vyznání má se modlitи ode chvíle, co jeho duch spoutal se znova jhem tělesným. Jeho modlitba má se vznášeti k Bohu s pokorou a hlubokostí, vzdávajíc díky za všecka dobrodiní jemu posud prokázaná a za noc právě uplynulou, v níž bylo vám dopuštěno, abyste se nevědomky vrátili mezi své přátele a vůdce, a obcujíce s nimi abyste nabyla větší síly a vytrvalosti. Má se vznéstí s pokorou k Hospodinu, zvestujíc Mu vaši slabost a prosíci Ho za podporu, shovívavost a milosrdenství. Má býtí pokorna, neboť duše vaše má se v ní vznéstí ke Stvořiteli, proměnit se jako Ježíš na Táboru, očistiti se a zářiti nadějí a láskou.“

„Modlitbou máte prositi za to, čeho jest vám opravdu zapotřebí. Marně žádali byste tedy Pána, by vám zkrátil zkoušky a daroval vám rozkoše a bohatství; proste Ho, by vám spíše udělil trpělivost, odevzdanost do Jeho vůle a víru, statky to mnohem drahocennější. Nercete: „Nadarmo bych se modlil, neboť Bůh mne nevyslyší.“ Zač prosíte Boha obyčejně? Žádali-li jste

Ho někdy, abyste se mravně zlepšili? Ó nikoli; prosíte Ho spíše, aby se vám zdařily pozemské podniky; i voláte pak: „Bůh nestará se o nás; kdyby se staral, nebylo by tolik nespravedlivosti!“ Nesmyslní a nevděční! Kdybyste zpytovali své svědomí, poznali byste, že témař vždycky jste sami původci neštěstí, nad nímž si naříkáte. Proste tedy především za zlepšení sebe, i shledáte, jakých milostí a útěchy se vám dostane.“

„Modlete se neustále, nikoli však klečíc se neustále ve své modlitebnici nebo na veřejných místech. Modlite se, vykonáváte-li své povinnosti, ať jsou jakékoliv. Nevelebíte-li Boha, přispívajíce svým bratřím v potřebách až mravních nebo hmotných? Nevzdáte-li Mu díků, řkouce ve své myslí: „*Budiž pochválen, Otče,*“ přihodilo-li se vám něco šťastného, vystřehli-li jste se nějaké nehody nebo dotecklo-li se vás pouze protivensví. Zda-li nelitujete, pokoríce se před Nejvyšším soudcem, cítíte-li, že jste chybili, a to třebas pomyslíce si v myslí pouze: „*Odpusť mi, Bože, hřešil jsem (pýchou, sobectvím nebo neláskou); uděl mi síly, bych již nechybil a zmužilosti, bych chybu napravil?*“

„Můžete se tedy takto modlit každé chvíle, nevytrhujíce se nijak ze své denní práce; napak, takováto modlitba ji posvěcuje. A věrte mi, jediná taková myšlenka vycházející ze srdce spíše bývá vyslyšána od vašeho nebeského Otce,

nežli dlouhé modlitby odříkávané ze zvyku beze všeliké příčiny, k nimž vás vybízí určitá hodina.“ (Duch V. Monoda v Bordeauxu 1862).

4. „Slovo modlitba může a má býti vzato ve dvojím významě: Člověku jest jako zaslíbením podpory, přitažlivosti, božské ochrany.“

„Ve významu *duchovém* modlitba jest výronem nejčistějších fluidů přinášejících sílu a podporu těm, za něž se modlíte, a to i bez *jehich vědomí*; jest to mravní magnetování do dálky, jež vám jest těžko si vysvětliti; ti však, kteří zpytovali a také připouštějí účinek magnetických fluidů, porozumějí výrazu „mravní magnetování.“ Jak účinkuje magnetiseur, jenž svojí pouhou vůlí vysílá ze sebe fluida, jež obalí magnetovaného, jemu buď dodají síly nebo jej zahálí temnostmi, — utišují jeho bolesti nebo mu dají trpěti myšlené a neskutečné?“

Nuže, modlitba má tentýž účinek, ovšem čistější:“

„Duše vypouští ze sebe silou své vůle a lásky, nesoucí se k trůnu Věčného, jemná fluida, jež obalí toho nebo ty, za něž se modlí k Hospodinu; a tato fluida posilňují trpící duši, ji osvěcují a poučují; avšak mocnějším jest její účinek na duši vybavenou a volnou, nežli na vtělenou, jež jest tisněna hmotou a nemůže tedy pocítiti její blahodárný vliv; nicméně tento vliv není pro ni ztracen: Duch sprostiv se jednou

těla, těživá vždy z podpory, jež mu neprospívala za vtělení.“ (*Apoštolé a evangelisté* vykládajíce Janovo Ev. XVII. 9., 10., 11.).

5. Jasnovidkyně Prevortská pravila lékaři Justinu Kernerovi: „Mluvila-li jsem nábožná slova, vssávali je často duchové, zvláště tmavější, do sebe, i viděla jsem, jak tím stávali se světějšími a lehčími; já však tím velice seslábla.“ — „Světlý duch mne posilňuje, druhý (temný) však mne seslabuje.“

J. Kerner praví o této jasnovidkyni: „Říkala mi, že se jí zdá, jakoby takový (černý) duch takořka pohlcoval slova, týkající se náboženství. Řekne-li prý nějaké podobné slovo, domnívá se, že rozšíří se to vždy po celém jeho těle, i zdá se jí prý pak, jakoby duch tím stal se lehčí; jest jí však, jakoby to vycházelo z její duše a ji seslabovalo. Tohoto pocitu prý nemá, mluví-li k duchům slova lhostejná a světská. Řekne-li k duchu na př.: „Miluj svého Pána a Boha,“ jest jí, jakoby někdo bral z ní sílu, kterou pak duch pohlcuje jako hladový; to cítí. Domnívá se prý, že čím větší jest jeho vina, tím mocněji pohlcuje ona slova.“

I. Modlitby za nevtělené duchy.

Za toho, jenž právě zemřel.

I.

Všemohoucí Bože, buď milosrdným k duším všech, které Jsi povolal k Sobě právě zpět. Budtež jím přičítány zkoušky, jež vytrpěly na zemi, a naše modlitby zmírnětež a zkraťte jim bolesti, jež trpí snad ještě jako duchové.

Dobří duchové a zvlášť jejich andělé strážci, kteří jste byli při jejich přechodu, pomáhejte jim osvoboditi se hmoty; osvěfte je, by poznaly sebe a tím zbavily se pomatenosti, již podlehne každý, kdo přechází z tělesného života do duchového. Nadchněte je, by litovaly chyby, jichž dopustily se snad, a přály si, by jim bylo dovoleno, napravit je, poněvadž tím přiblíží se k blaženému věčnému životu.

Ačkoli všichni vrátily jste se mezi duchy, jste přece mezi námi; vidíte a slyšíte nás, neboť jest mezi námi takto pomíjející tělo, jež jste opustily nedávno a jež stane se brzo popelem.

Zbavily jste se hrubého roucha, jež bylo podrobeno nemocem i smrti, a zůstalo vám jemné roucho nehynoucí a nepřístupné bolestem. Nežijete sice tělesně, ale žijete duchovně, jsouce jako duchové prosty útrap, navštěvujících lidstvo.

Nemáte již záslony, zakrývající našim zrakům nádheru budoucího života. Vidíte nové zábrany, kdežto my jsme ještě ve tmách.

Proletujete prostor a navštěvujete světy docela svobodně, kdežto my plazíme se bídňě po zemi, jsouce poutány hmotným tělem, jež jest nám těžkým břemenem.

Spatřujete nekonečný obzor před sebou a vidouce takovou velebnost poznáváte, jak marny jsou naše zemské tužby, ctižádství a prchavé rozkoše, jež bývají lidem slastí.

Smrt rozlučuje lidi jenom tělesně na nějakou chvilku. Budeme vás sledovati myšlenkou z výhnanství, v němž jsme poutáni Boží vůli a povinnostmi, jež vykonati jest nám zde, pokud nebude dovoleno nám shledati se s vámi, jako vy shledaly jste se s těmi, již vás předešly.

Poněvadž nemůžeme přijíti k vám, přicházejte vy k nám. Navštívte ty, již milují vás a jež měly jste rády. Pomáhejte jim snášeti zkoušky života. Bděte nad těmi, kteří jsou vám drahými. Ochraňujte je všemožně a zmírněte jejich zármutek, vnuknouce jim myšlenku, že jste nyní

šťastnějšími, a potěšte je jistotou, že shledáte se někdy v lepším světě.

Všechny pozemské city přestávají ve světě, v němž jste. Kéž jste nepřistupni jím ke svému budoucímu štěstí! Odpusťte tedy těm, již ublížili vám snad, jakož odpouštějí vám, kterýmkoli snad vy jste ublížili.

II.

Všemohoucí Bože, buď milosrdný k našim bratřím, kteří opustili právě zemi. Osvět je Tvé světlo a vyrvi je z temnosti, Bože, otevři jim zrak a sluch! Pošli své dobré duchy, by vnukli jim slova míru a naděje.

Hospodine, ač jsme nehodni, přece Tě prosíme, bys byl milosrden a shovívav ke všem našim bratřím, jež povolal Jsi nedávno z vyhnání nazpět. Bože nás, zapomeň chyb, jichž dopustili se a vzpomeň si dobrého, jež učinili. Víme sice, že Tvoje spravedlnost jest neoblamná, ale Tvoje láska jest nesmírná. Prosíme Tě, uchlácholi svou spravedlnost pramenem dobroty, prýštícím se z Tebe.

Budiž vám světlo, naši bratří, kteří opustili jste zemi. Sestupte, dobrí duchové Hospodinovi, k nim, obklopte je a pomozte jim seřásti pozemské okovy. Bratří, vizte a pochopte velebnost našeho Otce. Podrobte se Jeho spravedlnosti nereptajíce a nezoufejte nikdy nad Jeho

milosrdenstvím. Prozkoumejte opravdově své minulé skutky, neboť budoucnost bude vám otevřena, poznáte-li své chyby a také práci, již jest vám vykonati, byste je napravili. Bože, odpusť jim, dobrí duchové pomáhejte jim a nadchněte je odvahou. Vaši bratří pozemší budou se modlit za vás a prosí vás také, byste se pomodlili i za ně.

Nad hrobem spirity, jenž právě zemřel.

Všemohoucí Bože, věříme v Tebe a naše víra jest hluboká a stálá, neboť zakládá se na samém rozumu. Neřeseme se tedy před hroblem a nebojíme se Tvého soudu, jež určí duši, která opustila právě toto pomíjející roucho. Jsi Otcem milosrdným a mírným ke všem lidem, i milujeme Tě upřímně. Skláníme čelo před Tvou velebností ne snad jako otroci, kteří bojí se biče, nýbrž jsouce vděčni. Díky Tobě, že Jsi dopustil, abychom byli osvíceni; díky, že Jsi vložil pokoj nám do srdce. Duše této mrtvoly děkuje Tobě zároveň s námi, neboť užívala ovoce spiritismu a zná Tě tak, jako mají znáti Tě všichni. Spiritisme, nauko opravdu božská, byl jsi útěchou a podporou této duše, jejíž ostatky doprovázíme. Její starý, upotřebený šat, jenž musí spráchnit, byl jí starým služebníkem; neboť pokročila jím v duchovém životě. Pokládáme jej za nástroj, jímž veliké věci byly vykonány a duše, jež opuštěla jej, vzpomene si na něj s vděčností. Avšak

nenaříkáme nad těmito ostatky; a proč bychom prolévali slzy? Jsou pouhou nehybnou a necitlivou hmotou, kdežto duše, jež vybavuje se z nich, bude žít stále mezi námi a bude s námi hovořit jako dříve. Je-li nešfastna, čehož jsme se nenadali, pomůžeme jí, místo abychom ji oplakávali; pak-li jest šfastna, radujeme se s ní. Bratře náš, duchu N..., bud' jist, že jsme ti nakloněni. Přejeme si všichni v této poslední chvíli, by tvůj přechod z tohoto světa do druhého byl snadným. Chceme svým magnatickým účinkem, aby přetrhla se nitka, jež poutá tebe ještě k tomuto tělu, bys byl svoboden. Viz a slyš: vyrvi se ze zmalátněnosti a poznej, kde jsi. Prosíme Tě, Hospodine, učiň svého pokorného sluhu volným a šfastným. Dobří duchové, bývalí jeho příbuzní a přátelé, uvítejte ho v jeho nové vlasti, by jeho první dojmy byly slastiplny. Příteli N..., soudruhu naší práce, chrabry bojovníče vznešené spiritické pravdy, voláme k tobě nikoli s Bohem, nýbrž na shledanou!

Za nespiritu.

Milosrdný Bože, dopustil Jsi, by několik našich bratří bylo povoláno od nás dříve, nežli poznali spiritism. Odpusť jim, Pane, že neužili příležitosti, by byli osvíceni Tvou božskou pravdou, již nyní pohřešují. Otevři jim oči a učiň je

schopny, by nebyli oslepeni tím světlem, jímž duchové bývají osvobozeni pomatenosti, které podléhá každý, kdo přechází se světa tohoto na onen. Dobrotivý Otče, vyrvi je z temnosti, by poznali, že vešli do řše duchů, kde všechno jest světlem a pravdou, a kde přestává všeliký podvod a převářka. Poznejte, bratři, jaké poklady jest člověku shromažďovati pro duchovní život, by mu nebylo trpěti nouzi mezi duchy. Pošli, jim, Bože, jejich anděly strážce, kteří ukáží jim, po jaké dráze jest jim jít. Vnukni jim rozum, trpělivost a ochotnou poslušnost, aby rozeznávali pravdu ode lži na dráze, kterou jest jim ubírat se nyní, by obcovali s dobrými duchy a snášeli trpělivě všechno, co jest nutným následkem jejich pozemských pokleskův. Pobídni je, by poznali sami sebe a umínili si, polepšiti se tak, aby byli s to, vtělit se znova a vykonati úlohu, kterou jim svěříš. Dovol jim dobrotivý Bože, by mohli ochraňovati své přátely (manželky a dítky), je poučovati a vésti k dobrému; neboť vyhoví tak svým povinnostem (otcovským), jež zanedbali snad na zemi. Milosrdný Bože, vysliš naši modlitbu, by byla jim balsámem.

Za osoby, jež jsme milovali.

Bože, vyslyš naši modlitbu za ducha N... ukaž mu Svou božskou velebnost a učiň mu

snadnou cestu k věčnému blahu. Dovol dobrým duchům, aby mu donesli naše slova a myšlenky.

Bratře náš, jenž jsi byl nám drahým na zemi, slyš náš hlas, jenž volá k tobě, by dal ti nový důkaz naší lásky. Bůh sice dopustil, abys byl osvobozen před námi. Nesmíme však toho želeti; jinak bychom byli sobečtí, poněvadž bychom litovali, že jsi byl zbaven běd a útrap zemského života.

Víme, že jsme odloučeni jenom na chvíliku, a byť zdálo se to sebe déle, že přece jest to kratinkou dobou, přirovnáme-li to k věčnému blahu, jež Bůh slibuje svým vyvolencům. Chraniž nás Jeho dobrota, bychom nespáchali nic, co by opozdilo tento žádoucí okamžik, a odvratiž od nás zármutek neshledati se s tebou, až vyjdeme z pozemského vězení.

Ó, jak sladká a potěšitelná jest jistota, že jest mezi námi pouze tělesný závoj, jenž zakrývá nám tebe. Vždyť jsi u nás, vidíš a slyšíš nás jako dříve, ba ještě lépe nežli kdysi. Nezapomeň na nás, jako my tebe nezapomínáme. Vyměňuj myšlenky s námi neustále, pamatuj na nás a pomáhej nám. Pokoj Páně budiž s tebou.

Za ducha, jenž jest v pomatenosti.

Hospodine, modlíme se za ducha N. . . . , jenž jest v pomatenosti. Vyrvi ho z onoho smut-

ného stavu, otevři mu oči, by uviděl světlo a kék uslyší sladká slova svých přátel. Dobré duchové, pomezte mu ze strnulosti. Probuď se duchu N. . . . Přátelé volají tebe. Přesvědč se, že žiješ stále jako dříve, leda že jsi bezem hmotného těla. Jsi nyní lehčím o ono velké břímě, nutící nás plaziti se po zemi, kdežto ty můžeš odletěti, kam libo. Děkuj Bohu, že zbavil tě tříze, a modli se k němu upřímně, by odpustil tobě poklesky, jež jsi spáchal snad. Vyhledávej nyní všechny příležitosti, bys činil dobré skutky, i nepochybujeme, že budeš brzo šfasten.

Za mrtvé přátely a známé.

Myslíme na vás, duchové N. . . . Vnukni vám naše myšlenka naději a útěchu, potřebujete-li jich, nebo přitáhni vás k našemu boku, byste nás řídili a učili, pak-li jste čistými duchy. Možná, že shledáme se spolu co nejdříve mezi duchy. Kék tehdy nás uvítáte a uvedete ve pravdu a štěstí. Zatím modlíme se a doufáme. Prosíme Hospodina, by vás naplnil silou a odvahou, byste přiblížili se k Jeho věčnému světlu i doufáme, že naše modlitby budou balsámem vašemu srdci.

Za milovanou osobu.

Všemohoucí Bože, dopustil Jsi, by duch

N. . . . rozloučil se s námi. To nás rmoutí sice, neboť měli jsme ho rádi mezi sebou; ale nenaříkáme, poněvadž vede se mu jistě mnohem lépe ve světě duchů, kde není mu již vléci tělo, to těžké břímě. Těší nás ještě také to, že nejsme odloučeni od sebe docela. Tělo sice není mezi námi, ale máme za to jeho slovo, i děkujeme Tobě, Bože, že můžeme ještě rozmlouvat s ním. Víme, drahý N. . . , že býváš často po našem boku a že vnukáš nám všechny dobré rady, neboť miluješ nás upřímně. Jsi šfasten, že vidíš nás jako dříve, ba ještě lépe než kdysi, poněvadž čteš a vidíš v našich myšlenkách, jak velice tebe milujeme. Tvůj odchod jest nejtrapnější nám; neboť my tebe nevidíme, jsouce jako slepí. Avšak vyčkáme trpělivě, až zlídí se Bohu spojiti nás zase ve šfastnějším světě, kde jsi. Víme, že náš Otec jedná vždy nejlépe; trpíme-li tedy nyní, jest to nutno, bychom byli šfastní budoucně. Poučuj nás často a hojně, a buď nám jako naším andělem strážcem. Zavazujeme se, že uposlechneme tvé rady, jak budeme mocí, by nebylo nám zase znova počítí zkoušku.

Za umírajícího.

I.

Milosrdný Bože, prosíme Tě, skraf N. . . jeho bolesti a přetrhní pásky, z nichž vybavuje

se právě. Způsob, Hospodine, by, přecházeje do druhého světa, spařil kolem sebe dobré duchy jemu nakloněné, kteří pomohou mu roztrhnouti pouta, jež vízí ho snad k naší zemi. Kéž pozná, že jest duchem, aby pracoval o svém pokroku. Dobří duchové, nás vezdy ochraňující, prosíme vás, pomozte našemu nešfastnému bratru. Vylije na něho svá dobrá fluida, by čerpal v nich sílu a šfastně přestál zápas mezi životem a smrtí nereptaje proti Prozřetelnosti. Podejte mu pomocnou ruku, jakmile dozápasí a vstoupí do říše duchů, kde shledáme se někdy s ním, bychom pracovali o pokroku lidstva a oslavili Věčného.

II.

Všemohoucí a milosrdný Bože, hle, právě jedna duše opouští své pozemské roucho, by vrátila se mezi duchy, do své pravé vlasti. Kéž přijde tam v pokoji. Buď milosrdným k ní. Neopouštějte ho v této rozhodné chvíli, dobří duchové, kteří jste ho ochraňovali na zemi. Vnukněte mu sílu, by učinil pokrok; nadchněte ho, by litoval své chyby, zbývají-li mu nějaké zákmity rozumu, nebo nabude-li jich znova na chvilku.

Řidte naši myšlenku, by mu pomáhala ze trapné výbavy a naplnila jeho duši útěchou a nadějí.

zatoužil přiblížovati se k Tobě vždy více a více. Bud mu spiritická věda jasnou pochodní, jež bude mu svítiti přes životní úskalí. Kéž ocení, jak veliká jest Tvá láska, jež nás zkoušívá, by nás očistila.

Hospodine, ujmi se rodiny, již svěřil Jsi tuto duši. Kéž pochopí, jak důležitá jest její úloha a kéž vypěstuje v onom dítku dobré símě, by později samo dovedlo vznéstí se k Tobě.

Můj Bože, vyslyš tuto pokornou modlitbu ve jménu a pro zásluhy toho, jenž řekl: „Nechte přijíti ke mně dítky, neboť nebeské království jest těch, kteří se jim podobají.“

Na dušičky.

Dnes modlíme se za vás, rozmilí duchové, by dobrotný Bůh vás osvítíl a provázel po svých cestách; neboť dojdete nebeské odměny a okusíte blaha čistých duchů, vykonáváte-li Jeho vůli. Neklesejte na mysl, kdykoli jest dílo namáhavo a cesta neschůdná; nýbrž spíše proste dobré duše vás obklopující, by vnukly vám důvěru a zmužilost. Především litujte své hříchy a hledte napravití křivdy, jež jste spáchali snad, a jistě bude ulehčeno vám okamžitě. Nemyslete si, že nebude vám odpuštěno, poněvadž snad vaše chyby jsou veliké. Vždyť Boží milosrdenství jest nekonečno, a Bůh odpouští všem, všechno a

vždycky. Posilňuj a rozněcuj vás naše dnešní modlitba a poučení. Navštěvujte nás často a modlete se s námi až do doby, kdy shledáme se v duchovém světě, kde jste a kam všichni musíme se vrátili. Prosíme Tě, všemohoucí Bože, otče milosrdný, vyslyš naše modlitby za duchy našich příbuzných a přátel. Prosíme vás také, naši dobrí andělé strážci, naši vůdci a ochránci, pomáhejte radou a modlitbou všem duchům, kteří jich potřebují.

Za odpraveného zločince.

I.

Hospodine, milosrdný Bože, nezavrhuj tohoto zločince, jenž opustil právě zemi. Lidská spravedlnost potrestala jej sice, ale neuje Tvé spravedlnosti, neprobudilo-li se jeho svědomí. Odhal závoj s jeho očí, by viděl, jak veliké jsou jeho chyby. Bud milostiv k němu, a umírní bolesti jeho duše, až bude litovati své hříchy. Kéž naše modlitby a přímluva dobrých duchů vnuke mu naději i útěchu a nadchne ho, by si přál odpykatí své zločiny v novém životě; kéž mu také dodá síly, by nepodlehl v nových zápasech, jímž se podrobí.

II.

Milosrdný Bože, odpusť tomuto nešfastníku, jež lidská spravedlnost vyloučila z počtu vtě-

Za trpící duše žádající za modlitby.

I.

Shovívavý a milosrdný Bože, buď dobrativ ke všem duchům, kteří prosí nás za modlitbu, a hlavně k duši N. . .

Dobrý duchové, konající jenom dobré skušky, pomozte mi, bych ulehčil jim jejich bol. Ukažte jim paprsek naděje a kéž Božské světlo ukáže jim nedokonalosti, jež nepřipouštějí je do příbytku blažených. Nadchněte je, by litovali své chyby a přáli si očistit se, by učinili rychlejší pokrok. Kéž pochopí, že skrátí dobu svých zkoušek, koliky přičiní-li se sami.

Dobrotivý Bože, dej jim sílu, by také vykonali, co dobrého si umínilo.

Kéž tato laskavá slova umírní jim bolesti, dosvědčujíce jim, že na zemi jsou bytosti, jež cítí s nimi a přejí si jejich blaha.

II.

Prosíme Tě, Pane, buď milostiv a milosrden ke všem, kteří trpí, jsouce bud ve prostoře jako nevtělenci, nebo mezi námi jako vtělení. Smiluj se nad našimi slabostmi. Sтворil Jsi nás sice omylevnými, ale dal Jsi nám sílu, bychom odporovali zlému a je přemáhali. Hospodine, buď milosrden ke všem, již neodolali zlým náklonnostem a jsou ještě na špatné dráze. Pošli jim

Své dobré duchy, by je obklopili. Uděl jim své světlo, by jsouce přivábeni jeho oživujícím teplem, klaněli se Tobě, jsouce pokorní, litující a ponížení.

Milosrdný Otče, modlíme se k Tobě také za ty naše bratry, kteří neměli zmužilosti, by snesli zemské zkoušky. Dal Jsi nám břímě, Pane, bychom je nesli, i máme je tedy složiti jenom u Tebe. Avšak naše slabost jest veliká a často nedostává se nám odvahy na cestě. Smiluj se tedy nad lenivými služebníky, již přestali pracovati před časem. Ušetř je Tvá spravedlnost a dovol Svým dobrým duchům, by je potěšili, jim ulehčili a vnukli naději, že bude jim budoucně lépe. Jejich duše se posilní, budou-li věděti, že bude jim odpuštěno. Pověz to, Pane, zoufalým hříšníkům, a jistě jsouce podporování nadějí, že povede se jim lépe, budou čerpati nové síly, byť jejich chyby a utrpení byla sebe větší, a potom rádi odpykají svou minulost a připraví se na lepší budoucnost.

III.

Dobrotivý a milosrdný Bože, modlíme se dnes k Tobě za všechny trpící duchy vůbec a zvláště za N. . . Dobrotivý Otče, oznam jím svými duchy, že jim odpouštěš a svěř jim nějakou práci, by se polepšili a došli konečně blaha, jež dostává se všem, kteří přestali již pu-

tovati na zemi, vykonavše v každém životě úlohu, kterou Jsi jim svěřil. Dobří duchové, kteří nám pomáháte, radíte a nad námi bdíte, prosíme vás, přispějte těmto nešfastným duchům, aby poznali světlo pravdy, a litujíce své chyby, smyli je aspoň částečně. Účinkujte na ně blahořárně, by pochopili, že to závisí jenom na nich, chtějí-li zkrátit dobu zkoušek. Vnukněte jim dobrá předsevzetí, a Bože, uděl jím sílu, by vykonali je také. Povězte jím, že na zemi jsou ještě bytosti, jež si přejí jím ulehčiti. Kéž potom vědouce o tom, přestanou hořce naříkati a se trápit. Prosíme Tě, Pane, z celého srdce svého, vyslyš naši modlitbu.

IV.

Všemohoucí Bože, skláníme se přede Tvým trůnem, nejen abychom vyznali Tvou nejvyšší spravedlnost, ale též abychom rozhlašovali Tvou nekonečnou dobrotu a nesmírné milosrdenství. Neboť ustanovil Jsi, by každá chyba byla potrestána, což jest samá spravedlnost; proto tolik duchů hlodá jejich svědomí. Některí z nich, Pane, žádají nás zvláště, abychom modlili se za ně a jim pomohli. Avšak můžeme Tebe toliko prosít, bys jim udělil trpělivosti a odvahy, by snášeli svá trápení nereptajíce, a kráčeli na cestě pokroku, jímž dojdou kdysi pokoje a blaženosti. Dobrotivý Otče, svěř jim nějakou úlohu, by napravili

svou chybu a pošli jim dobré duchy, by jim pomáhali, radili a přispívali, až vydají se nacestu, kterou jest jim ještě vykonati, by jejich trápení se ukončila.

Za kající duchy.

I.

Hospodine, děkujeme Tobě z celého srdce svého, že Jsi dopustil, aby duch N... spatřil světlo a že jde nyní po dráze ctnosti: kéž nyní vyhoví povinnostem svým. — Vnukní mu zmužlost a vytrvalost, aby vezdy šel po dobré cestě; neboť ta přivede ho ku blaženosti, již dojde každý, kdo zachovává věrně Tvé zákony. Dobří duchové a zvláště jeho andělé strážce, vedte ho a pomáhejte mu stále; neboť bez vás byl by velmi slab a neodolal by snad svým špatným náklonnostem a radám nízkých i zlých duchův. Bratře náš, duchu N..., věz, že velmi se těšíme z tvých dobrých předsevzetí! Nepoznáváš-li, že jakýsi nový život tebou prochvívá? Zda-li necítíš, jak tvoje dobré myšlenky působí na tebe blahodárně? Zajisté tebe ulehčuje a posilňuje. Přiváděj k tobě také dobré duchy, kteří ti jistě pomohou, staneš-li se jich hodným. Neboj se přivolati je, budeš-li jich potřebovat. Po slechnou tvého hlasu vezdy radostně. Avšak nezapomínej přede vším modlit se k Otci všech

bytostí s horlivostí a pokorou. Pokládej sebe za Jeho milované dítko, žádej Ho za ctnosti, jichž potřebuješ, i dá ti je. Radujeme se, že jsi se proměnil. Ale nezůstávej tam, kde jsi; nýbrž kráčej ku předu stále. I doufáme, že budeš nás poučovati a dávati nám dobré rady.

II.

Hospodine, jenž Jsi milosrden ke všem vtěleným a nevtěleným hříšníkům, kteří litují upřímně, smiluj se nad tímto duchem, jenž sice oblíbil si zlo, ale nyní uznává, že chybil, a vstupuje na dobrou cestu. Uvítej a přijmi ho jako marnotrafného syna a odpusť mu.

Dobří duchové, vašeho hlasu dříve nechtěl slyšeti, nyní bude řídit se jím. Ukažte mu blaženosť vyvolených Páně, by neustále toužil očistiti se a jí též nabysti. Silte ho v jeho dobrém předsevzetí a dodejte mu odvahy, by odolal svým špatným náruživostem.

Duchu N . . . , radujeme se, že jsi se proměnil a děkujeme dobrým duchům, kteří pomáhali ti v tom.

Zajisté páchhal jsi zlé jenom proto, že nevěděl jsi ještě, jak sladko jest činiti dobré skutky. Mimo to myslil jsi, že jsi příliš nízko, bys vysínul se výše. Avšak spatřil jsi nové světlo, jakmile nastoupil jsi na dobrou dráhu. Cítil jsi neznámé blaho a počal jsi doufati. Vždy Bůh

vždycky vyslyší modlitbu kajícího hříšníka a uvítá a přijme každého, kdo k němu přichází.

Od nynějška nejenom nepáchej již zlého, nýbrž čiň dobré skutky a především napravuj zlé, jež jsi spáchal, chceš-li, aby Bůh byl k tobě milostiv. Neboť jenom tehdy vyhovíš Boží spravedlnosti. Každý dobrý skutek smyje jednu tvoji minulou chybu.

Učinil jsi již první krok. Čím déle půjdeš nyní, tím schůdnější a veseléjší bude ti cesta. Vytrvez tedy, i budeš někdy dobrým a blaženým duchem.

Za duchy zatvrzelé.

I.

Hospodine, bud' milostiv ke všem nedokonalým duchům, kteří jsou ještě ve tmách a tebe neuznávají, a to hlavně k duchu N. . .

Dobří duchové, pomozte nám, abychom ho přesvědčili, že prodlužuje své vlastní trápení, svádí-li lidi ke zlému, posedá-li a trápí-li je. Kéž vaše blaženosť dodá mu zmužlosti; neboť může ji také nabysti.

Modlíce se za tebe, duchu libující si ještě ve zlém, dokazujeme ti, že chceme činiti tobě dobré, ačkoli pácháš zlé.

Jsi nešfasten; neboť dopouštěje se zlého, nemůžeš býti šfasten. Proč trápíš se stále, zá-

tímto blahodárným a obrodným světlem. Kéž září stejně všem. Pošli, Pane, své duchy těm, kteří jsou ještě vzdáleni od pravdy. Nechť strhnou záslonu, pravdu jim zakrývající, a ukáží ji v plné kráse těm, kteří nechťejí viděti ji, a zájisté jsouce přivábeni jejími vnadami odkopnou od sebe s hrůzou marné modly, jimž se koří, a přidrží se pravdy. Dobrotivý Bože, Otče milosrdensví, posilni náš hlas, aby přesvědčil naše bratry. Rozehřej naše obrozené srdce, by roznítilo plamenem lásky všechny naše bratry, kteří ještě ji neznají. Uděl nám magnetické vlastnosti, bychom přijali v otevřenou náruč všechny bratry bázelivé, trpící, zapírající a bloudící, přitahujice je k sobě. A přitisknouce je potom k srdci, plnému lásky, odevzdáme je Tobě, Pane, jako kytici vybraných květin, jejichž vůně vystoupí až k Tobě. Milosrdný Bože, pomáhej nám! Nadchni nás přesvědčivostí, mocnou věrou, jež hory přenáší, důvěrou, jíž nic neotřese a láskou, Pane, láskou, jež přiblížuje nás k Tobě, zahrnujíc v sobě všechny Tvoje tvory.

Na počátku spiritické schůze.

I.

Prosíme Tě, všemohoucí Bože, pošli dobré duchy, by nám pomáhali, odstraň všechny, kteří chtějí nás oklamati, a uděl nám potřebné světlo, bychom rozeznali pravdu ode lži.

Nepřipusť také duchy špatně smýšlející, vtělené i nevtělené, kteří by působili nesvornost mezi námi a odváděli by nás od bratrské lásky ku bližnímu. Jestliže některí přece vloudí se sem, kéž naše srdce nejsou jim přípustna.

Zavítejte k nám, dobří duchové, a poučujte nás, abychom uposlechli vaši rady. Potlačujte v nás všelikou myšlenku sobeckou, závistivou, pyšnou a žárlivou; nadchněte nás, abychom byli shovívavi a laskavi ke svým bližním, přítomným i nepřítomným, přátelům i nepřátelům. Kéž podle citu, jimiž budeme naplněni, poznáme váš blahodárný účinek.

Poučte svá media, že úkol jim svěřený jest posvátný a vážný, a že tedy mají vykonávat jej horlivě a zbožně. Jsou-li mezi námi osoby, jež nepříšly sem s dobrými úmysly, osvěfte je a odpusť jim, jakož i my jim odpouštěme.

Prosíme hlavně našeho duchovního vůdce N. . . , by nám pomáhal a nad námi bděl. |||

II.

Shovívavý a milosrdný Bože, dopustil Jsi, bychom obcovali s duchy ke svému poučení a pokroku. Dovol dobrým duchům, jež vyvoláme, by nás osvítili, pokud mohou, odpovídajíce na otázky, jež jim učiníme. Vzdaluj od nás, Bože, duchy lehkomyслné a šotkovité, kteří klamají. Kéž jsouce dojati naší modlitbou a poučením,

litují své chyby a pracují s námi, by se zdokonalili a došli odměny za své dobré skutky.

III.

Všemohoucí Bože, Otče milosrdný, koříme se Tvoji Božské Velebnosti a prosíme Tě, odpusť nám naše viny, a dej nám, čeho potřebuje naše tělo i duše. Víš dobře, čeho jest nám potřebí a dáš nám to, byť bychom neprosili Tebe; neboť Jsi starostlivý Otec, jenž pečuje o blaho svých dítěk. Dovol opozdilým a nešťastným duchům, již tvrdošíjně páší zlé, by přišli do naší schůze a těžili z ní dobré ovoce. Dovol také našim vůdcům a ochranným duchům, aby nám pomáhali a nad námi bděli. Připrav naše srdce, by spasná slova vryla se do něho a nesla dobré ovoce. Milosrdný Bože, vnukní nám Víru, bychom kráčeli na Tvé dráze, Naději, že onen život bude lepším, nežli jest tento, a Lásku, kterou majíce, pokládáme sebe všickni za bratry a dítětka téhož Otce.

IV.

Milosrdný Bože, vzýváme Tvou Velebnost a prosíme Tě, nalož s naším duchem a srdcem tak, aby slovo života nepadlo na kamení. Vnukní nám, Bože, víru, odvahu a sílu, bychom chodili po Tvých cestách. Kéž naše srdce touží jenom po pravdě a miluje svého bližního. Osvět nás rozum, abychom čerpali síly z poučení, jež ob-

držíme a učinili krok ku předu na cestě blaha, jež slibuješ svým věrným dítkám. Kéž sloužíme Tobě, Bože, jenom z lásky a ne z bázně před Tebou; vždyť Jsi Otcem nejshovívavějším a nejspravedlivějším, a kdo miluje Tebe, bude žít věčně, jak řekl Jsi to ústy Ježíše, Svého nebeského poslance. Věčný Bože, budíz ctěn, chválen a milován na věčné časy.

Ku konci schůze.

I.

Děkujeme vám, dobrí duchové, že jste s námi rozmlouvali. Pomáhejte nám ještě, bychom vykonávali, co jste nám poradili. Kéž odcházejíce odtud, jsme posilněni v dobrém a v lásce ku blížnímu.

Toužíme, by z tohoto ponaučení těžili také duchové trpící, nevědomí a neřestní, kteří byli ve schůzi. Bud milosrdný k nim, Bože.

II.

Bud pochválen, Bože, že Jsi dovolil duchu N . . ., by rozmlouval s námi; neboť poučil nás a ukázal nám úskalí, jehož máme se střežiti. Potřebovali jsme toho ke svému pokroku. Děkujeme svému dobrému vůdci za rady, jež nám udělil. Kéž, Pane, všípíme si je v paměť a řídíme se jimi, bychom někdy došli blaženosti, již vyhradil Jsi Svým vyvoleným.

III.

Děkujeme Ti, Hospodine, že Jsi dovolil duchu N . . . rozmlouvat s námi; neboť porozuměli jsme tomu, nač jsme se tázali, bychom ulehčili jemu a sebe poučili. Kéž nesejdeme s dráhy ctnostné, majíce na paměti, co trpí v duchovém světě. Chraň nás, bychom nebyli pyšni a domýšliví. Kéž litujeme, kdykoli hřešíme. Bud milosrdným k nešfastnému N . . ., by si předsevzal dobré úmysly a je také vykonával, neboť jenom tehdy jeho chyby budou mu odpuštěny, a sám bude blaženější.

IV.

Děkujeme Ti, Bože, za milost, že Jsi nás poučil. Kéž světlo pravdy osvítí všechny lidi. Na plňují je Tvá láska, a kéž naděje posilní je, by snášeli trpělivě své zkoušky. Kéž, Pane, přijde brzo ona šfastná doba, kdy zmizejí všeliké plamenové a jazykové rozdíly a nastane zákon bratrství a rovnosti. Ó, přijďtež vy žádoucí dnové a blažení časové. Potom Tvoje vůle, Pane, bude plněna jako na nebi tak i na zemi, a Tvoje království zavládne na všech místech. Zatím uděl nám trpělivost, jež přemáhá všechny překážky posilní nás, bychom vykonali své povinnosti, vlož do našeho srdce přesvědčující slova a vnukní nám city a myšlenky, dle nich každý pozná, že jsme Tvými syny. Díky Tobě, Bože, za dobro-

diní, jimiž nás zasypáváš, a hlavně za to, že Jsi dopustil, abychom se scházeli sebe poučovat a tužit ve spolek, kdežto kolem nás tolik nešfastníků nevidí Tvého světla, jsouce slepi a neslyší Tvého hlasu, jsouce hluši. Ochraň nás, Pane; neboť Jsi jediným naším útočištěm. Dovol dobrým duchům, aby nám pomáhali, radice a poučujíce; snad vystoupíme o stupeň výše na dráze k Tobě, budou-li nás podporovati a dopustíš-li to.

Spiritické vyznání víry.

Věřím v Tebe, všemohoucí a věčný Bože, Svořiteli všeho, co jest nyní a co bude vezdy. Věřím ve Tvoji nekonečnou dobrotu a neúprosnou spravedlnost, jež dává každému dle jeho skutků a běže účet z každého činu, jež vykoná tvor. Věřím ve svou nesmrтelnou duši, uvěznenou na chvilku v mé smrtelném těle, by odpykala chyby, jež spáchala ve dřívějších životech. Věřím, že dobrí duchové pomáhají mi stále a prosím je, by mne podporovali, kdykoli je o to požádám. Věřím, že dojdu blaženějšího života, nežli zasloužím si, jednaje podle zákona lásky a víry.

Otče náš.

1. *Otče náš, jenž Jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé.* Věříme v Tebe, Bože, neboť ve

svobodnou vůli ke zlému, mějme ji také k dobrému. Pomáhej nám tedy, Bože, a pošli dobré duchy, bychom odolali pokušení.

7. Staň se tak (Amen). Splň naše tužby, Bože! Avšak rozhodni to Tvá nekonečná Moudrost. Ve všem, čemu nelze nám porozuměti, staň se Tvoje svatá vůle a nikoli naše; neboť smýšlím s námi dobře a víc lépe, čeho potřebujeme. Modlíme se k Tobě, Bože, nejen za sebe, ale také za všechny trpící duše, vtělené i nevtělené, za své přátely i nepřátely, známé i neznámé, za všechny, kteří prosí nás za pomoc, a to hlavně za N. . .

Smiluj se nad nimi a požehnej jim.

Pro media.

I.

Všemohoucí Bože, dovol dobrým duchům, aby rozmlouvali se mnou. Chraň mne, bych nemyslil, že zlá duchové nemohou se mnou se sdíleti. Kéž pýcha mne nesvede, bych přeceňoval, co obdržím. Potlač ve mně všelikou myšlenku protivnou bratrské lásce k ostatním mediím. Budu-li uveden do bludu, vnukni někomu myšlenku, by mne poučil, a mně uděl pokoru, bych vyslechl pravdu vděčně. Kéž vztahuji rady, jež dobrí duchové mi udělí, na sebe a nikoli na jiného.

Pak-li bych zneužil v čemkoli schopnosti, kterou Jsi mi svěřil, anebo jí zpýšnil, prosím Tě, Pane, odejmi ji mně a nedopusť, aby nebyla k dobru všech a k mému mravnímu pokroku.

II.

Věčně dobrotný Bože, Otče milosrdný, pomáhej mi v duchové rozmluvě, o kterou Tě prosím. Nedopusť, aby lehkomyslní nebo převrácení duchové zmocnili se mne, leda by jednak sami se tím poučili, jednak i my. Dovol mým dobrým vůdcům, aby mne osvítily v tom, čemu neporozumím, a přivedli ke mně všechny, jimž můžeme být užitečni, buď modlitbami nebo napomínáním. Uduš ve mě všelikou pýchu, závisť a nenávisť. Kéž schopnost, kterou Jsi mi svěřil, prospívá mně i mým bratřím.

Chvalozpěv.

Slunce září vším svým bleskem nejvýše na nebi a vydávajíc zlaté paprsky, metá ohnivé šípy do ovzduší, kdežto příroda odpočívá, jsouc pohřízena ve stínu; vstaňme, dítky světla, a místo bychom odpočívali, zapějme chvalozpěv.

Ó milosrdný Otče, naše pravé slunce, osvět nám vezdejší dráhu; způsob, aby náš duch neměl marných myšlenek; ať jenom čistá pravda plyně z našich úst, a kéž plamen naší lásky,

zmáhaje se více a více, vyšlehne konečně až na obzor. Ohřej nás Tvůj zákon, Pane, Božským ohněm, a zazněte naše slova jako nebeská trouba v celém všemíru, by probudila se ze spánku mnlá srdce. Hospodine, buď bdělým strážcem a způsob, abychom neviděli a neslyšeli krutého nepřítele nás obléhajícího; aby nový zvyk změnil také náš starý život. Dosáhneme toho, povedeš-li nás, Bože, pramene lásky, jenž vtiskuješ písmeny zákona ještě oživujícího ducha. Noční ticho zvěstuje hlubokostí Tvé moudrosti a jasný den ohlašuje Tvoji shovívavost. Naše duše se chvěje a náš hlas oněmuje mezi tolika zázraky. Avšak láska rozpalující nám srdce nemůže oněměti. Bud pochválen, náš Otče, že léčíš nemoci nynějšího světa, i ručíme Ti, že budoucí pokolení odmění se Tobě. Po tom prahne sice naše srdce, ale slabost těla utlumuje v nás tužby duše. Všemohoucí Bože, vnukní nám sifu i odvahu, abychom pevně kráčeli k dokonalosti a pracovali jenom pro Tvoji slávu. Dovol svým dobrým duchům, aby nás ochraňovali a provázeli na dráze k Tobě.

Za media.

Všemohoucí Bože, prosíme Tě, dovol dobrým duchům, aby rozmlouvali s námi prostřednictvím media. Kéž řídíme se, Bože, poučením,

jež obdržíme a radami, jež duchové nám udělí. Připrav, Pane, srdce media, by zákon, láska a pokora vzmáhala se v něm a nesla ovoce. Nedopust, Hospodine, by jeho krásná schopnost, kterou Jsi mu dal, minula se svého účelu, a a odejmi mu ji, chtěli by jí špatně užiti; nebot svěřil Jsi mu ji jako drahý poklad, z něhož bude mu vydati přísný účet, až navrátí se do duchového života.

Modlitba za udělení medijsnosti.

Můj Bože, jenž znáš myšlenky každého z nás, víš, jak velice miluji pravdu a jak toužím ji rozšířiti. Nejlépe hloubá ve spiriitismu, kdo jest mediem; avšak podivno, právě ti, kteří touží nejvíce býti medii, nejsou jimi. Víme také, že Jsi všemohoucí a zřídka nevyslyšíš toho, kdo Tě prosí s věrou a důvěrou. Proto Tě vzyvám, můj Bože, připrav mé ústrojí tak, abych mohl státi se prostředníkem mezi světem neviditelným a tímto. Vyslyš moji prosbu, Pane, a poznej moje přání. Oslavím Tvé jméno a budu pracovat o blahu svých bratří.

Modlí se léčivé medium.

Před léčením.

I.

Dopusť, můj Bože, bych uzdravil N. nebo

mu aspoň ulehčil. Vím, Pane, že nezmohu níčeho bezé Tvé pomoci, proto Tě prosím, pomoz mi a dovol svým dobrým duchům, aby na mne vylili svá léčivá fluida, jimiž prospějí tomuto nemocnému. Potlač ve mně všelikou pýchu a ziskuchtitost, jež by znečistila fluidum, jež naň přenesu. Kéž šťastný výsledek přičítám Tvé nekonečné všemohoucnosti pro Tvoji větší slávu.

II.

Všemohoucí a milosrdný Bože, prosím Tě, smiluj se nad tímto nešťastníkem. Dovol jednomu z dobrých duchův, aby mi pomáhal v léčení, o něž se pokouším, abychom potom oba vrátili mu sílu a zdraví, neb aspoň zlepšili značně jeho stav. Kéž moje vůle jest náležitě mocna a vypuštěné fluidum dosti léčivo. Způsob také, Hosподine, bych nejenom účinkoval blahodárně na jeho hmotné tělo, nýbrž abych ho také přiměl jednat dobré a zkoumati Tvoje svaté zákony. Prosím nějakého dobrého ducha, by mne podporoval v medijním léčení.

III.

Můj Bože, vylečím tuto nemoc, Tvoje-li to jest vůle, neboť věřím v Tebe. Avšak bez Tebe nezmohu níčeho. Dovol dobrým duchům, aby na mne vylili své léčivé fluidum, abych je přenesl na tohoto nemocného a potlač ve mě všelikou pýchu a sobectví, jež by je znečistily.

IV.

(Po léčení).

Děkujeme Ti, milosrdný Bože, že dal Jsi nám lék proti zlu a poslal dobré duchy, by naucili lidstvo této vědě útěchu poskytující, jež ulehčuje a uzdravuje trpící. Způsob, Pane, bych vylečil N. . . a přičetl potom Tobě všelikou zásluhu a slávu. Pak-li však jeho nemoc jest pokutou, jež nemůže býti ještě skončena, nadchni ho, by snášel ji třpělivě, vyhověl Tvé spravedlnosti a zasloužil si tak Tvojí Božské ochrany a blaha, k němuž stvořil Jsi všechny Své tvory.

Modlí se nemocný.

I.

Nekoněčně dobrý Otče, Jsa nejvýše moudrý, rozhodl Jsi, že užitečno bude mému pokroku, bys poslal mi tuto tělesnou zkoušku. Uděl mi, Bože, síly a odvahy, bych podrobil se Tvé svaté vůli nereptaje. Zkrať moji bolest, pokud dovoluje tomu Tvá spravedlnost. Neposlal-li Jsi mi tuto nemoc za zkoušku, dovol dobrým duchům, jež proto vzývám, aby mi přinesli potřebné ulehčení a já pak dokončil svoji úlohu, pro kterou byl jsem poslán na tuto zemi.

II.

Můj Bože, dopustil Jsi bych onemocněl.

Ranní modlitba.

Bud pochválen shovívavý Bože, že Jsi mi udělil spánek, jenž dodá mi síly a odvahy, bych vykonal úlohu, kterou Jsi mi svěřil v tomto životě. Vnukni mi, Pane, pevnou vůli, bych splnil tohoto dne všechny povinnosti svého stavu a vlej do mého srdce víru, naději a lásku, bys příčtal mé zásluze všechny skutky, jež vykonám dnes, abych přiblížil se ku blahu, pro něž stvořil Jsi nás všechny.

Před jídlem.

Způsob, Pane, by potrava, kterou právě budeme jísti, prospívala zdraví našeho těla a osvěžila je i posilnila náležitě, by vykonalo úlohu nebo zkoušku, pro niž poslal Jsi nás na tu zemi. Kéž potom vyplníce svoji úlohu, představíme se Tobě jako dobrí služebníci svému pánu.

Po jídle.

Bud pochválen, Hospodine, že Jsi nám dnes seslal chléb. Kéž tato potrava nám prospívá. Dej nám také duševní chléb; neboť člověk není živ pouhým tělem. Poskytni hladovým nešfastníkům, čím by ukojili hlad, a vyslyš naše díky za Tvoji otcovskou dobrotu, jež poslala nám tento pokrm.

Večerní modlitba.

Chci klaněti se Tobě, můj Bože, ještě před spánkem, jehož mé tělo potřebuje. Prosím Tě, poskytni mi Své svaté ochrany také v těchto hodinách spánku. Dovol, Hospodine, mojim dobrým vůdcům duchovým a všem dobrým duchům o mne pečujícím, aby přišli mi ku pomoci na několik hodin, kdy moje duše, vybavíc se ze hmoty, bude bydliti mezi nimi. Kéž v mému srdci zůstane nějaká stopa jejich rad a naučení, bych mohl si říci zítra v téže hodině: „Postoupil jsem o krok ku předu; přiblížil jsem se k onomu, jenž jest počátek a konec, příčina a účel všech věcí.“

Večerní modlitba rodiny.

I.

Všemohoucí Bože, děkujeme Ti za milost a dobrodlní, jež nám uděluješ neustále. Kéž staneme se hodnými toho, bojujíce proti zlu, jež jest v nás, zlepšujíce a přiblížujíce se neustále k Tobě, pravému Otci rodiny naší. Řekl Jsi nám, Pane, hlasem čistých duchů, že bez lásky není spásy. Prosíme Tě, naplň nás odvahou i silou, bychom nikdy nepřestupovali Tvého božského zákona ve své rodině, nybrž ho ostříhalí. Avšak naše srdce jest tak slábo, že každé chvíle bývá přepadeno špatnými náruživostmi. Učíň

II.

Dovol dobrým duchům, můj Bože, by přišli mi na pomoc, trpím-li, a podporovali mne, potácím-li se. Kéž Pane vnuknou mi víru, naději a lásku! Kéž jsou mi podporou, nadějí a důkazem Tvého milosrdenství. Kéž jsou mi silou, jíž nedostává se mi ve zkouškách života, bych odporoval zlým vnuknutím, zachraňující větou a potěšující láskou.

III.

Dobří duchové, andělé strážci, jimž Bůh dovoluje ve svém nekonečném milosrdenství bdít nad lidmi, buďte mými ochránci ve zkouškách zemského života. Udělte mi sílu, zmužlost a oddanost do vůle Boží. Vnukněte mi vše, cokoli jest dobrého a chraňte mne před záhubným zlem. Kéž váš sladký vliv pronikne moji duši, bych poznal, že jest u mne přítel, jenž vidí mé útrapy a sdílí se mnou radosti. Neopouštěj mne, můj anděli strážce. Jest mi třeba tvé ochrany, bych s věrou a láskou trpěl své zkoušky, jímiž mne Bůh navštívil.

IV.

Blažení duchové, jimž Bůh ve své nesmírné dobrotně určil za úkol pomáhati mi a vésti mne, odporoučím se do vaší laskavé ochrany. Nedopusťte nízkým duchům, aby mne uvedli ve

blud, a vedou-li mne tam, poučte mne zase o pravdě. Podporujte mne, potácím-li se. Připomeňte mi zákon lásky, vloudí-li se mi do srdce hněv a závist. Kéž s vaší dobrou pomocí vykonám svou úlohu zde na zemi, bych zasloužil si blaženosť určenou těm, kteří jednají dobrě.

Aby nízce duchové se odstranili.

I.

Jméinem všemohoucího Boha, vzdalte se mne, zlí duchové, a nepřipouštějte je ke mně, dobrí.

Odpuzuji vás vší silou své duše a zacpávám si ucho, bych neslyšel vnuknutí vašeho, zlí duchové, vnukající lidem špatné myšlenky, podvodníci a lháři klamající a šotkové kořistící z jejich lehkověrnosti. Smiluj se Bůh nad vámi.

Dobří duchové mne podporujscí, naplňte mne silou, bych mohl odporovati účiku zlých duchů, a osvěfte mne dle potřeby, bych nestal se hříškou jejich podvodu. Chraňte mne pýchy a domýšlivosti. Uduste v mém srdci řevnívost, nenávist, zlomyslnost a vůbec jakousi myslénku odporující lásce; jinak zli duchové měli by ke mně velmi snadný přístup.

II.

Jméinem všemohoucího Boha zamítáme vás od sebe, zlomyslní duchové, podvodníci a šot-

kové, kteří tropíte si žerty i z posvátných věcí a hledíte nás klamat. Nicméně, ačkoli nechceme poslouchat vašich klamných slov, naše srdce zůstává přece přístupno lásce, i prosíme vše-mohoucího Boha, by byl k vám milosrdný a vás osvítil.

Bychom zbabili se svých chyb.

I.

Dal Jsi nám, Bože, pořebný rozum, abychom dovedli rozeznati dobré od zlého. Jakmile tedy poznám, že něco jest zlým, jsem vinníkem, nedoporuji-li tomu vší moci.

Chraň mne i pýchy, bránící každému, by nepoznal svých chyb, i zlých duchů, podněcujících v nich setrvati.

Ze svých nedokonalostí uznávám, že jsem nakloněn hlavně k , a neodprám-li jí vší silou, jest mi vyznatí se, že jí podlehám zvykem.

Nestvořil Jsi mne vinníkem, Jsa spravedlivý, nýbrž schopný jednat i dobře i zle. Špatnou dráhu vybral jsem si vlastní svobodnou vůli. Jsa volným jednat zlé, mohu také činiti dobré a tedy i změnit nynější svůj způsob života.

Mé nynější chyby jsou zbytkem nedokonalosti, jež mi zůstaly z předešlých životů. Jsou mým dědičným hříchem, jehož zbabím se svou vůlí a pomocí dobrých duchů.

Dobří duchové mne chránící a zvláště můj anděli strážce, dodej mi síly, abych odolal zlým vnuknutím a zvítězil v zápasu.

Chyby odlučují nás od Boha, a přemůže-me-li aspoň jednu z nich, postoupili jsme na cestě k němu o krok ku předu.

Hospodin, Jsa nekonečně milosrdný, pro-půjčil mi tento život, aby mi byl ku pokroku. Dobří duchové pomáhejte mi z něho těžiti, by nebyl mi marným, abych odešel z něho lepší, nežli jsem do něho vstoupil, až Bůh uzná za dobré, mně z něho vzítí.

II.

Můj Bože, dopusť mým dobrým vůdcům a přátelům duchovním, aby mi pomáhali, kdykoli budu upadávat znovu do starých poklesků. Víš, Pane, jak slabou jest tělo bez Tvé pomoci a milosti; pročež prosím Tě, pomáhej mi bych vyrvat ze srdce ohyzdné vášně, je zotročující. Kdykoli jsem tedy v pokušení, pošli mi své dobré duchy na pomoc, abych zvítězil.

Abychom odolali pokušení.

Všemohoucí Bože, nedopusť, abych podlehla tomto pokušení. Dobří duchové, moji ochránči, uduste ve mně tuto špatnou myšlenku a posil-něte mě, bych odolal zlým vnuknutím. Podle-

chom Tě prosili o práci, jež nám je opatří po-
ctivě. Prosím Tě, Pane, poskytni mi příležitost,
abych vydělal si každodenní chléb. Nechci nad-
bytku, k němuž nikdo nemá práva; avšak jenom
čím bych vyhověl potřebám života. Chceš-li
mne však, Bože, zkoušetí ještě více, staň se
vůle Tvá a nikoli má. Dobří duchové a můj
anděle strážce, vnukněte mi, co mám dělati,
bych obdržel práci, dopouští-li tomu Prozre-
telnost.

HEPHATA.

MODLITBY

— od —

Adelmy — Elišky.

Zčeštil Václav Cinert.

Předmluva.

Nazvala jsem knihu tuto „Hephata,“ což značí „Srdce, otevři se“ — a tím též jest cíl a účel této knížky vysvětlen.

Jsou to modlitby ze srdce prýštící, nechat též cestu k srdci naleznou!

Přiznatí však se musím, že s tíží odhodlala jsem se přistoupiti ku vydání modliteb těchto — a pouze silná důvěra v Boha přiměla mne k tomuto kroku. Se zdráháním jsem započala, proto že vím, jak málo svět dnešní po modlitbách touží.

A právě důvěra v Boha poskytovala mi naději, alespoň některým útěchu přinésti — a kdyby kniha ta i pouze jedinou duši k Bohu obrátila, budu tím dosti odměněna a raduji se z toho, že jsem úmysl tento pojala, modlitby ty do širého světa vyslati.

A tak putuj k srdcím lidským, milá kniho „Hephata!“

Adelma Vay-Wurmbrandova.

Gonobice, Štýrsko,
na Vánoce 1894.

O modlení.

Modlitba není žádným převratem ustanovení a zákonů Božích, modlitbou nemění se ničeho na vůli Boží, neboť vůle Boží jest nejspravedlivější a nejmoudřejší. Modlitba budíž modlením se a nikoli unáhlenou prosbou; ona budíž vroucím vzletem duše k Bohu, soubor pevné důvěry a víry v Boha. Dobrá modlitba započíná vždy slovy: „Otče, jak Ty chceš!“ Jak mohl by, krátkozraký a nevědomý člověk, opovážiti se říci: „Učiň tak, jak bych já chtěl, to a ono chtěl bych mít, to bude mým štěstím, milý Bože, učiň tak!“ — Ó člověče, ty chceš Bohu namlouвати, jak on má činiti? Nech Boha řídit, budíž trpělivým — důvěřuj! Tvoje bouřlivost nezmění cesty Boží. Posilň a občerství svého ducha modlitbou, která ti dodá síly, býti dobrým a Božský spravedlivým člověkem. Modlitba uzdravuje nemocné, činí zázraky u těch, již Boha milují a Božské láscce vstříc přichází. V Bohu býti, v Bohu žít, k Bohu se modlit, jest silou šlechetných, dobrých lidí.

(Hera).

1. Prosba.

Otče náš! Propůjč nám síly, k Tobě se povznení. Sešli nám duchy dobré, aby nám Tvého světla poskytli. Jsme mrtným nástrojem bez Tvé síly, nekonečný Stvořiteli, prodchni nás Svou láskou! Tvou milostí oživeni pomáhati chceme svým spolubližním dokud budeme moci. K Tobě, ó Bože, úpěnlivě volám: slyš Své ubohé dítko.

Čiň dobré, dokud můžeš.

2. Povznesení.

Povzneste srdce svoje k Bohu! Naše volání proniká vesmírem a dolétá k Tobě Otče Stvořiteli. S celou naší silou chceme ducha svého k Tobě povznení. Uslyš milostivě naše volání, Ty Otče dobrý, kterýž Jsi nás stvořil. Ó Bože, sešli nám mř, jehož nám svět uděliti nemůže a kterýž jedině v Tobě přebývá! Posilň nás Svou nekonečnou věrnou láskou! Posilň naši víru! Jsme chudá, Tvých zákonů nešetřící stvoření. Ty však seslal Jsi nám Mesiáše, Ježíše Krista, aby nám cestu k Tobě ukázal. Chceme se státi hodnými jeho vykoupení, následujíce jeho příkladu.

Z nadbytku dávati není uměním.

3. Prosba.

Všemohoucí Bože! Přicházíme, slyšeti Tvého slova, lidé i duchové, slyšte slovo Boží. Pane, osvět nás! Všecka příroda chvalopěje Tobě ve vznešené své kráse a i my chceme chvalozpěvem za naše k věčnému životu stvoření děkovati. Ó Pane, uděl nám milost svou k dalšímu životu a konání.

Strádej sám a uděluj chudým.

4. Prosba za všecky.

Milý Bože, Ty velduchu vesmíru! Pohled milostivě na dům a čeleď Tvou, to jest tento svět s jeho milliony lidí a duší. Dům Tvůj jest dobře opatřen, čeleď však jesti nesvornou. Milý Bože, prosím, zaved pořádek! Vyslyš prosby nešfastných a utiskovaných. Stůj při radujícím se v jeho šestí, aby nestal se zpupným. Prosím a modlím se za všechny, kteří pláčou a žalují, smějí se a jásají. Modlím se za ty, kteří pláčou, aby slzy jejich byly brzy osušeny, a za ty, kteří zpívají, aby jejich radování dlouho potrvalo. Prosím též za všecky zbloudilé, aby pravé cesty v brzku nalezli, a za všecky spravedlivé, aby vždy na dobré dráze setrvali.

Dobrý jest blaženým v božím ráji.

5. Prosba za světlo.

Povznesme ducha svého ku světlou věčnosti, a posilněme se duševní úvahou! Vaše myslénky, dojmy, a tužby spějtež vesmírem k Bohu, Otci věčné lásky. Posilou budiž vám popatřit na jeho nejdobrotivější bytost, popatřit na jeho moc, velebnost a dokonalost. Za jediný paprsek Tvého světla prosíme, za atom síly Tvé, za jediný dech Tvé lásky, mocný Bože.

Jsi-li již nasycen a teprvě pak dělíš se o sousto, nemáš nijaké zásluhy.

6. Vzlet k Bohu.

Ó Bože! Dovol unaveným poutníkům zemským povznéstí se duševně k Tobě. Putujeme zde mlhou i nocí, v mrazu a zimě, v žalu a hoři. Ó světlo věčné, osvíť nás! Zahřej nás, Všelásko! Vše žije Tebou a v Tobě. Nechceme oči svých před věčným světlem zavřítí. V bouři, nouzi i tmě budem Tě vyhledávat. Vyprostíme ducha svého z pout těla v říš věčné lásky a harmonie. Tam chceme k Tobě, ó dobrý Bože, ve zbožnosti pohlížeti. Naplněni nebeskou nábožností a posilněni Tvojí milostí chápeme se opět předepsaných nám životních úloh a chceme statečně dále na zemi bojovati.

Dobrý-li duch ti zprávu přinese, čekej a věř; cesta dobroty vede jistě.

7. Prosba za duševní posilnění.

Otec věčný, o příjď Tvé unavené dítko občerstvit a posilnit! Nech naleznu, po čem duše moje žízní! Chci zaklepati na Tvé nebes brány, abys dal mi jednu branku otevřití. O Bože, prosím za kousek chleba Tvého, tohoto Tvého věčného života, aby hladovící duch můj byl nasycen.

Snášej starost vezdejší statečně a radostně.

8. Prosba za smilování.

K Tobě voláme, živitelni a síliteli vesmíru, Bože, kterýž v pravdě Jsi, věčně Jsi byl a věčně budeš, smiluj se nad námi. Vyslyš hlas dítka Tvých, jež Jsi k věčnému duševnímu životu stvořil! Volna a otevřena jest cesta k Tobě, o Bože. Žádný hřich nás neodlučí od Tebe. Věčnou slávu, ku které Jsi nás stvořil, chceme sobě také my dobýti. Slabými a bezmocnými jsme však bez Tvého přispění, uděl nám, o Bože dobrý, proto síly své! Hlasy millionů stvoření ze všech světů volají k Tobě, Předobrotivý, smiluj se a uděl každému, co k jeho spasení přispívá.

Nechej Boha řídit a raduj se z dobra, jež Ti udfslí.

9. Štědrý večer.

Ježíši, mistře dobrý, Vykupiteli! Slavíme dnes Tvé vstoupení na zemi. Nekonečný dobrotný Pane Ježíši, slyš hlasy naše! Ty's naše naděje a naše síla, náš vznešený příklad. Siůj při nás v tomto pozemském žití. Rádi bychom Tě sledovali, leč slabí jsme a chybující. O rci k nám Tvé božské slovo lásky a dej našemu duchu ozdravěti a jej očistiti od veškerých skvrn. Ty Jsi trpěl a zápasil, o smiluj se nad námi, kteří ještě trpíme a zápasíme. Kriste, dobrotný mistře! Zasvěcujeme se Tobě a Tvému učení. Ty, jenž Jsi uděl na světě v tak velké míře lásku, dobrotu a milost, ach, smiluj se nad námi. Kriste, vyslyš nás.

Nežádej si věcí nedostižných neb těžce dosažitelných.

10. Prosba o poznání.

Nekonečný, nestvořený věčný Bože, nepochopitelný v Tvé bytosti, a nekonečný v Tvé jounnosti! Tvá velikost, všemoc a láska dodávají nám zmužlosti k Tobě mluviti. Neboť právě z mocnosti těchto vlastností byl's nás stvořil. Jestif ti přítomnost každého červička povědoma. Slyšíš též mne prosíčho. Jsme plaménky, které po věčném světle touží. Každý Tvůj tvor má

své určení, rovněž i já. Dejž nám, o dobrý Bože, poznati naše určení a náš životní účel, abychom dle vůle Tvé žítí a dle zákonů Tvých spravovati se mohli.

Snadno lze o cnosti rozjímati, těžko jí se však řídit.

11. Odevzdanost.

Všemohoucí Bože! Co má býtí přáním našim a chtěním? Za co máme prositi, vždyť neznámo nám, co nám prospívá. Naše žádosti, prosby a chření řídí se vždy potřebami tělesného žítí. Žádáme si ponejvíce věcí pozemských, ač jedině duševní mají trvání. Milý Bože, v Tvé ruce naše starosti skládáme. Učiň s námi, co a jak Ty chceš, uděl nám útěchy neb utrpení, vše přichází od Tebe, toho chceme pamětliví být a v důvěře volati: Pane, staň se vůle Tvá!

Červ, v zemi se plazící, nezná světla.

12. Prosba za vysvobození.

Před Tebou kráčíme, o Bože! Naše činy jsou Ti známy, Ty všecko víš. Dobré a šlechetné vystupuje k Tvému světu, kdežto zlo však lpí dále na těch, jež jej zavinili. Vysvoboď nás od zlého, o Bože! Dejž nám síly, bychom naše

chyby opanovali. Učiň našeho ducha čistým a neposkvrněným. Lítost a poznání našich chyb jedině zbaví nás zlého. Milý Otče, vysvoboď mne a všechn lid i duchy od všech skvrn hřachu. Buď všem milostivým a milosrdným. Dejž nám síly, abychom nečistotu setřásli a věčnou čistotou oděni k Tobě vzlétnuti mohli.

Pyšný jen sebe sama zná, slepým jsa pro dobro druhého.

13. Prosba za sílu.

Věčný Bože! Nedej nám kolísati aniž zamlomyslněti ve zkouškách tohoto života. Nech bolest nás zušlechfuje. Nech důvěra a víra nevymizí ze srdcí našich. O Bože, dejž abychom všecko zlo přemohli! Vylij světlo své, milost a lásku Tvou, do srdcí našich. Slabými jsme všichni, o Bože, Ty ale silnější Jseš. Budiž silným v nás, o milý Otče!

Mnozí domýšlejí se, milovati spolublížního svého, a neposkytli by chudému ani lože svého.

14. Útočiště k Ježíši.

Milý Spasiteli, Ježíši Kriste! Ty jsi pravil: „Přijďte všichni ke mně, kteří zemdleni jste a já dám vám poookráti.“ O, pojďmež k Tobě,